

[Edele Kruchow.]

sider af en sag belyst og så afventer resultaterne af en sådan belysning. Det må da være helt klart, at man når til den bedste klarhed, når man kender så mange sider som muligt af en sag. Sådan ser vi på det i det radikale venstre.

Kristine Heltberg (SF):

Det glæder mig, at både undervisningsministeren og hr. Orla Møller er så optimistiske med hensyn til de muligheder, som Ålborg universitetscenters lærere og studenter får med hensyn til eksperimenter og med hensyn til deres forsknings- og undervisningsfrihed. Jeg er dog stadig væk overbevist om, at folketingets undervisningsudvalgs flertal er gået langt uden for de normale regler for, hvor tæt man går på en institutions arbejdsopgaver, administration osv. Det bekymrer mig meget, at det netop er gået i den retning, som jeg selv opfatter som den forkerte.

Med hensyn til læreruddannelsen håber jeg dog stadig væk, at man er klar over, at den folkeskolereform, vi forbereder både i undervisningsudvalget og gennem diskussioner ude i befolkningen, vil forudsætte en helt anden lærertype end den, vi normalt kender, og at samarbejdet mellem de forskellige uddannelsesformer vil kræve et helt anderledes uddannet lærerkorps, en helt anderledes integreret uddannelse af lærerne som gruppe, fri for de nuværende i nogen grad fagforeningsbestemte skel.

Jeg håber, at Ålborgs universitetscenter snarest må få andel i den opgave, det bliver at uddanne og skole dette nye lærerkorps.

Flygaard (DR): Når hr. Brøndlund Nielsen taler om at tale sig varm, vil jeg gerne til dette sige, at jeg synes, at hvis man føler sig engageret i en sag, så gør det ikke noget, og jeg bemærkede da også, for så vidt med en vis tilfredshed, at hr. Brøndlund Nielsen også selv talte sig varm, og det synes jeg heller ikke gjorde noget.

Dernæst var hr. Brøndlund Nielsen inde på spørgsmålet om, hvem der havde føling med, hvad der foregik ude i befolkningen, og han antydede ganske klart, at når man kun var et lille parti, havde man ikke nogen føling med, hvad der foregik.

Må jeg i den forbindelse nævne over for

hr. Brøndlund Nielsen — og jeg går ud fra, at han ikke har glemt det — at vi for nylig havde en afstemning her i folketinget om afstemningsreglerne vedrørende nedlæggelse af mindre skoler. Der skete det, at der kom et ændringsforslag ved tredje behandling, og det er vel ikke ukendt for hr. Brøndlund Nielsen, at hvis retsforbundet ikke havde stillet dette ændringsforslag i undervisningsudvalget, havde vi formentlig i dag haft en lovgivning, hvori der stod 75 pct. i stedet for 60 pct. Derfor synes jeg godt, hr. Brøndlund Nielsen kunne have sparet sig den bemærkning.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at jeg glæder mig til, at der virkelig kommer noget positivt og noget konstruktivt ud af det udvalgsarbejde, som ministeren også berørte.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-9 og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om ændring af reglerne for tildeling af Statens Uddannelsesstøtte [af Kristine Heltberg m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. LVI) findes i tillæg A. sp. 3033, fremsættelsen i tidenden sp. 6860).

Forslaget sættes til forhandling.

Undervisningsministeren (Tove Nielsen):

Det er ikke første gang, vi i denne samling diskuterer Statens Uddannelsesstøtte. Adskillige gange har dette punkt været på dagsordenen. Også i spørgetiden har vi haft det fremme, og vi har efterhånden fået flere forskellige synspunkter fremført.

Regeringen har allerede udtalt sig om, i

[Undervisningsministeren.]

hvilken retning vi ønsker at gå, så derfor kan det vel ikke undre nogen, heller ikke SF, at jeg på regeringens vegne må vende mig imod dette forslag til folketingsbeslutning.

Jeg har ved flere lejligheder i folketinget udtalt, at jeg finder det meget vigtigt, at vi i tiden indtil 1. februar næste år får gennemdiskutere hele problematikken omkring Statens Uddannelsesstøtte, så vi kan få en ny lov, der kan træde i kraft og gælde fra støtteårets begyndelse i 1975.

Men det forslag, som SF nu opfordrer regeringen til at fremsætte, går helt på tværs af regeringens intentioner, idet det vil medføre væsentlige merudgifter for staten, mens regeringens forslag tilsigter en besparelse på statsbudgettet.

Nu plejer det normalt at være sådan, at når man fremsætter et lovforslag, står der i bemærkningerne til lovforslaget noget om de økonomiske konsekvenser. Dette forslag til beslutning udmærker sig ved, at der overhovedet ikke står noget om de økonomiske konsekvenser, men jeg kan da oplyse, at den del af forslaget, som vedrører de uddannelsessøgende over 20 år, formentlig, i hvert fald hvis man tager udgangspunkt i de regler, der er gældende for støtteåret 1974-75, vil koste 1.500 mill. kr. i stipendier og statslån mod nu ca. 600 mill. kr. Og skal også det beløb, som nu ydes i form af statsgaranterede lån, finansieres af statskassen, kræves der yderligere en bevilling på ca. 500 mill. kr. Det vil sige, at merudgiften ligger på omkring 1½ mia kr.

Forslaget vedrørende uddannelsessøgende under 20 år vil utvivlsomt også medføre merudgifter for staten, da det indebærer en væsentlig forhøjelse af såvel støttebeløbene som forældreindtægtsskalaerne.

På nuværende tidspunkt, hvor hele vores skattesystem er til debat, synes jeg nok, at forslaget om beregning af en husstandsindtægt som grundlag for den transbestemte støtte er at betragte som noget, der foregriber løsningen af problemer, som jeg ikke mener bør løses isoleret på lige netop dette område. Jeg synes nok, man må se det i sammenhæng med hele det store skatteområde som sådant, som man er godt i gang med.

Der kunne siges flere ord. Jeg skal afholde

mig fra dette og blot sige, at jeg af de grunde, jeg har nævnt, må vende mig imod det forslag, som SF her har fremsat.

Ritt Bjerregaard (S):

Socialdemokratiet finder ikke tidspunktet inde til en principiel drøftelse af uddannelsesstøtten. Vi er ved slutningen af en folketingssamling, og det er urealistisk at tro, at undervisningsudvalget overhovedet vil kunne nå en rimelig behandling. Jeg skal derfor ikke gå ind i en nærmere drøftelse af selve forslaget.

Socialdemokratiet har ved tidligere behandlinger af uddannelsesstøttelovforslag præciseret sin principielle stilling, det skete både ved ministerens besparelsesforslag tidligere i denne folketingssamling og ved hr. Freddy Madsens forslag. Vi arbejder videre med disse tanker og regner med at kunne konkretisere dem i løbet af næste folketingssamling.

Halvgaard (FP):

Når man tager vores vanskelige økonomiske situation i betragtning, er fremsættelsen af et sådant forslag til folketingsbeslutning efter min mening udtryk for uansvarlighed. Det må være folketingets vigtigste opgave nu og i de nærmeste år at få bragt orden i Danmarks økonomi, hvorfor samtlige partier anstændigvis burde være tilbageholdende med at fremkomme med forslag, der på nogen måde indebærer en forøgelse af statens udgifter, og jeg har forstået efter de oplysninger, der fremkom fra undervisningsministeren, at dette forslag vil betyde en forøgelse på ca. 1½ mia kr.

Hele befolkningen er orienteret om vores vanskelige økonomiske situation og nødvendigheden af, at vi alle bringer ofre og undlader at støtte yderligere krav til samfundsydelser. Det bliver de uddannelsessøgende også nødt til at forstå, og jeg tror, de fleste forstår det.

Det er derfor efter min mening forkert, at et enkelt parti forsøger at gøre sig populært blandt de unge ved et sådant forslag. Det er for billig en form for forsøg på stemmekøb.

Fremskridtpartiets hovedsynspunkt er, at der må en planlægning til, således at adgangen til de forskellige studier begrænses til det antal, der er behov for, og udvælgelsen af studerende til hver studiegren må

[Halvgaard.]

naturligvis ske, uden at økonomiske overvejelser er afgørende for den enkelte og alene ud fra kriterier som evner, anlæg og flid. Før en sådan planlægning af hele vort uddannelsessystem er en realitet, vil fremskridtspartiet ikke medvirke til væsentlige ændringer af uddannelsesstøtten ud over de besparelser, som fremgår af vores ændringsforslag til finansloven.

Fremskridtspartiet er indstillet på, at der arbejdes henimod en virkelig retfærdig nyordning ikke alene af uddannelsesstøtten, men også angående spørgsmålet om hele finansieringen af vort uddannelsessystem, og fremskridtspartiet kan derfor ikke stemme for det foreliggende forslag.

Brøndlund Nielsen (V):

Ministeren har givet udtryk for, at venstre er klar over, at der tiltrænges en række ændringer i lovgivningen om Statens Uddannelsesstøtte, men vore synspunkter går bestemt ikke i den retning, SF her har foreslået. Bl. a. må man sige, at det vil være helt vanvittigt at forsøge at gennemføre nye skatte- og tilskudsregler på nuværende tidspunkt for dette områdes vedkommende.

Venstre mener som sagt, at der tiltrænges en række ændringer. Vi mener, at vægten i særlig grad bør lægges på lån for de videregående uddannelser, og der vil senere fremkomme forslag herom til behandling her i folketinget.

Edele Kruchow (RV):

Ligesom andre ordførere her i dag mener det radikale venstre, at den sene fremkomst af dette forslag umuliggør en grundig udvalgsbehandling af det inden udgangen af denne uge. Men måske skyldes SFs sene fremsættelse af forslaget skuffelse over, at undervisningsudvalget ikke har fundet tid til en dyberegående behandling af det regeringsforslag, som undervisningsministeren omtalte, og som blev fremsat den 12. februar i år.

Det radikale venstes principielle syn på

uddannelsesstøtten udtalte jeg mig om ved første behandling af dette lovforslag. Jeg skal ikke gentage det her, men henvise til Folketingstidende for den 12. februar i år.

Men uanset hvilket syn man har på det ene eller det andet forslag her i dag, er vi så ikke nu i den situation, at folketingets undervisningsudvalg kan risikere at blive taget på sengen, inden vi overhovedet får gennemdrøftet spørgsmålet? Jeg ved, at ministeren henviste til, at nu skulle vi nå til enighed om noget inden 1. februar, men når jeg bruger udtrykket, at vi kan risikere at blive taget på sengen i undervisningsudvalget eller måske i hele folketinget, skyldes det, at regeringen i sommerens løb kan forventes at udarbejde besparelsesforslag for næste finansår, og at uddannelsesstøttens omfang antagelig kommer til at indgå heri.

Ville det i denne sammenhæng ikke være nyttigt, om der fra undervisningsudvalget i det mindste forelå en beretning om udvalgets arbejde i forbindelse med det først fremsatte lovforslag, altså regeringens lovforslag af 12. februar? Kan formanden for undervisningsudvalget give tilsagn om, at et udvalgsarbejde herom kan finde sted i sommerens løb?

Det radikale venstre er rede hertil, og folketingets partier vil forhåbentlig så kunne få taget hensyn til deres principper inden for de givne økonomiske rammer, når en endegyldig politisk beslutning måske træffes, inden vi når langt hen på efteråret.

Hans Toft (KF):

Det er vel nok fjerde eller femte gang, vi i denne anden folketingssamling i indeværende år diskuterer Statens Uddannelsesstøtte.

Det er jo vældig rart at høre alle de smukke ord fra regeringspartiet og fra regeringen om, hvor meget man vil ændre Statens Uddannelsesstøtte, men jeg synes dog, der er behov for, at vi i dag, formentlig sidste gang vi her i folketingssalen i indeværende samling — ja, jeg ved selvfølgelig ikke, om også kommunisterne nu skal have

[Hans Toft.]

et forslag fremsat i den indbyrdes kamp med socialistisk folkeparti om at være mest velvillig over for studenterne — ser et forslag om uddannelsesstøtte her i folketingssalen, prøver at gøre os klart, at det helt afgørende for, om vi kan komme igennem med ændringer, også ændringer i den retning, som regeringspartiet har foreslået, først og fremmest er, at regeringspartiet selv ønsker at få de ændringer igennem, som det selv foreslår.

Vi sagde, at regeringens oplæg på et meget tidligt tidspunkt var et godt udgangspunkt for de forhandlinger, der skulle føres. Regeringspartiet ville ikke sit eget forslags bedste, og det blev ikke til noget, trods det at vi flere gange har prøvet at presse på siden hen.

Der ligger nu et forslag fra det konservative folkeparti, jeg forstår, at der kommer et forslag fra socialdemokratiet, fru Ritt Bjerregaard har bebudet det, og der ligger også andre forslag, og så er der disse forslag fra socialistisk folkeparti og kommunisterne, som er kommet frem her i folketingssalen. Der mangler altså overhovedet ikke grundlag for at kunne træffe nogle principbeslutninger.

Jeg bad den 7. maj i år undervisningsudvalgets formand om, at vi hurtigst muligt måtte få en drøftelse af disse ting, specielt med henblik på at kunne nå frem til hurtige resultater, således at arbejdet var tilrettelagt med henblik på den kommende folketingsamling. Jeg beder altså om, at det ikke bliver ved store ord, hverken for undervisningsministeren eller for venstres ordfører, hr. Brøndlund Nielsen, som i høje toner priste lånetanken, vel vidende, at det var hans parti, der var årsag til, at lånetanken ikke kom igennem i indeværende folketingsamling.

Med hensyn til det konkrete forslag skal jeg kun i betragtning af de store udgifter, der ligger i det, 1.500 mill. kr., og i betragtning af, at jeg og mit parti er fundamentalt uenige i de principper, det bygger på, udtrykke håbet om, at det i hvert fald ikke bliver det, der bliver det endelige resultat af måske allerede sommerens drøftelser, men at det bliver noget i retning af det, det konservative folkeparti har givet udtryk for i sit notat af 7. maj i år til undervisningsudvalget.

Ingolf Knudsen (CD):

Jeg vil da gerne benytte lejligheden til at lykønske SF med dette initiativ, men samtidig udtrykke tvivl med hensyn til, om vi kan nå at færdigbehandle det i udvalget.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Jeg kan tilslutte mig mange andre ordførere med hensyn til, at tidspunktet ikke er til at tage en større uddannelsesdebat nu. Derfor skal jeg kort sige, at vi fra kristeligt folkepartis side afviser forslaget. Vi er enige i, at en omlægning er ønskelig, men vi kan absolut ikke dele de synspunkter, der er fremsat i dette forslag.

Jeg skal kort sige, at vi i kristeligt folkeparti mener, at hovedvægten bør lægges på lån, der skal være statsgaranterede og rente- og afdragsfrie i studietiden.

Freddy Madsen (DKP):

Vi er hele tiden gået ud fra i vores stillingtagen til disse problemer, at vi skulle arbejde videre ud fra de grundlæggende betragtninger, som kom til udtryk, da man i sin tid vedtog loven om uddannelsesstøtte, og det vil sige, at det var en begyndelse, man gjorde dengang, som skulle udbygges økonomisk efterhånden.

Det er ud fra den betragtning, at vi i indeværende samling i forbindelse med finansloven har foreslået at yde yderligere 500 mill. kr. til uddannelsesstøtten, og vi stillede et konkret forslag om, at de 90 mill. kr. skulle udbetales som en engangsforeteelse.

Resultatet af de drøftelser, som foregik dengang, er velkendt, det lykkedes ikke at komme igennem, og man må vel endda vurdere situationen sådan her i tinget, at tendenserne snarere går imod nedskæringer end imod at imødekomme forslagene om forbedringer.

På den baggrund finder vi, at det er betænkeligt at begynde at stille forslag om ændringer i fordelingen, så i så henseende kan jeg berolige også hr. Hans Toft. Vi ville, uanset om de tidsmæssige muligheder var til stede på nuværende tidspunkt, ikke fremsætte noget forslag.

Når jeg er betænkelig ved at foretage ændringer i fordelingen, er det, fordi man kan anlægge to synspunkter vedrørende det foreliggende forslag. Det ene er det, som undervisningsministeren har anlagt, og som

[Freddy Madsen.]

Jeg går ud fra også har været SF's intention, at hvis man skulle opretholde den nuværende støtte, ville det betyde en merudgift på 1½ mia kr. Man kan også se det fra det synspunkt, at hvis man ville gå ind på forslaget under de nuværende økonomiske bevillingers vilkår, ville det betyde en nedskæring i den nuværende uddannelsesstøtte fra de maksimalt 12.400 kr. til maksimalt 3.500 kr., og det er antagelig ikke det, man har ment.

Ud fra disse betragtninger er vi meget enige i den udtalelse, som er fremsat i Rådet for Uddannelsessøgendes årsberetning for 1972-73, hvor det hedder:

„Under hensyntagen til de begrænsede midler, der er til rådighed for uddannelsesstøtten, bør man først og fremmest sikre de økonomisk dårligst stillede unge, som ikke eller kun i ringe omfang har mulighed for at få økonomisk støtte fra forældrene. Rådet skal derfor henstille, at støtten fortsat hovedsagelig uddeles på grundlag af oplysning om forældrenes økonomiske forhold.“

På den baggrund vil vi naturligvis i fremtiden arbejde for, at disse økonomiske rammer kan udvides, og at den forældreindtægt, der lægges til grund, sættes i vejret, idet vi erkender, at også mange børn af jævne mennesker i øjeblikket er ude af stand til at få uddannelsesstøtte.

Med hensyn til forslaget om de unge under 20 år forstår vi meget vel hensigten med dette, og vi er også enige i, at det ikke skal være således, at f. eks. hr. Glistrups børn er berettigede til at få uddannelsesstøtte. Formerne, hvorunder det skal ske, kan man naturligvis diskutere. Det rigtige var jo, at vi fik skattelovgivningen lavet om, så vi kunne komme alle disse problemer til livs. Men vi erkender, at der i den givne situation kan være behov for på dette som på andre områder at finde frem til særlige beregningsgrundlag, som gør, at vi får en mere rimelig ordning på dette område.

Jeg tror ikke, at de forslag, der her er fremsat af SF, er de rigtige. Man kunne overveje andre muligheder, f. eks. at det skulle være de reelle bruttoindkomster, dvs. indtægten minus de ligningsmæssige fradrag, som blev lagt til grund, men også det ville naturligvis have sine urimeligheder. Vi erkender, at det er meget svært på dette

område at finde en løsning, som er helt retfærdig.

Med hensyn til at gå over til statslån er vores principielle holdning, at det bør være stipendier, men sådan som tingene ligger, kan vi godt se, at det er et fremskridt, der her foreslås, selv om de økonomiske fordele for de studerende naturligvis vil være begrænsede, hvis man tager rentefradragsretten i betragtning.

Endelig tror vi ikke, det er hensigtsmæssigt at lave et særligt pristal for den studerende ungdom, selv om vi erkender, at der er problemer på dette område. Det er jo først og fremmest et spørgsmål om at regulere støtten, og jeg vil gerne slutte med at sige, at for os bliver det både nu og senere et spørgsmål om og en kamp for en udvidelse af de bevillingsmæssige rammer. Så føler jeg mig overbevist om, at vi hen ad vejen også nok skal finde frem til rimelige fordelingsmæssige principper.

Flygaard (DR):

Der kan næppe være nogen tvivl om, at der er et udtalt behov for at få skabt en afklaring på uddannelsesstøttens område. Hvis SF's forslag skal forstås på den måde, så er vi enige med SF. Men når man i forslaget går ind for at opretholde stipendieprincippet, er vi ikke enige med SF. Vi er tilhænger af et låneprincip, og dette låneprincip, som SF har angivet, kan vi i det store og hele tilslutte os.

Nu bliver forslaget imidlertid fremsat på et så sent tidspunkt, at det ikke kan undergives nogen realitetsbehandling, i hvert fald ikke i udvalget, så derfor ser vi fra retsforbundets side hen til, at man straks i det nye folketingsår får dette spørgsmål taget op til fornyet behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kristine Heltberg) (SF):

Forslaget til folketingsbeslutning blev fremsat på dette meget sene tidspunkt, som fru Edele Kruchow meget rigtigt konstaterede, som et udtryk for en bitter skuffelse over, at det ikke var lykkedes i udvalget at komme til bunds med en virkelig grundig drøftelse af spørgsmålene omkring de uddannelsessøgendes økonomiske forhold, således som det var bebudet i begyndelsen af samlingen.

[Kristine Heltberg.]

Det kan ikke nægtes, at det er kommet så sent, at man måske kun kan betragte det som en inspiration til næste samlings arbejde omkring dette punkt. Det vil jeg da også håbe at det bliver, og jeg vil da håbe, at nogle af de tanker, der er fremsat, måske i forbindelse med nogle oplæg omkring skatproblemerne som helhed vil give anledning til en bedre omtanke og måske en lidt ændret holdning fra flere af de partiers side, hvis ordførere ikke har været fulde af begejstring. Men vi er sådan set vant til, at man, når vi fremsætter nogle forslag, der i og for sig rummer perspektiver, der peger lidt ud over dagen og vejen, har lidt svært ved at se det, indtil der er gået nogen tid, så hjælper det gerne, og så overtager man gerne vores forslag. Det er der en vis tradition for, og det er der ikke noget ondt i.

Med hensyn til ministerens bebrejdelse over, at jeg ikke havde foretaget nogen beregninger, vil jeg lige gøre ministeren opmærksom på, at dette ikke er et lovforslag, men et beslutningsforslag, netop bl. a. fordi mit parti ikke har en omfattende embedsmandsstab til rådighed, der kan foretage realistiske beregninger. Hvorvidt de beregninger, der er forelagt af ministeren, holder, skal jeg naturligvis ikke udtale mig om. Det forekommer mig blot, at fordelene ved, at man fik en rimelig form for uddannelsesstøtte, så man kom den uenighed og den splitelse til livs, der er fremkommet ved, at så mange får uddannelsesstøtte, uden at der er rimelig grund til det, ville være så uvurderlige, at man måske nok skulle kunne finde midlerne, selv hvis de store tal, ministeren opererer med, skulle holde stik.

Det forslag, som fru Edele Kruchow kom med om et forberedende arbejde, således at vi ikke bliver taget på sengen med hensyn til problemerne omkring uddannelsesstøtten i næste omgang, forekommer mig at være overordentlig tiltalende, og jeg vil da stille i hvert fald min tid til fuld disposition for eventuelle møder i den anledning.

Det helt afgørende er, at man kommer videre i drøftelsen af uddannelsens finansiering, således at vi dels slipper for at høre om alle disse millionærbørn, der får uddannelsesstøtte, og alle de fattige folks børn, der ikke kan få det — og det er jo historier, der måske nok er overdrevne, men som der er

alt, alt for meget sandt i — dels virkelig får skabt grundlaget for en så rimelig tildeling af støtte, at vi kan sige, at den økonomiske side af den uretfærdighed, der ligger i den skæve fordeling inden for de forskellige uddannelser, i hvert tilfælde er bragt af vejen.

Det skulle nemlig gå sådan, at vi bragte vores unge under uddannelse i den situation, at vi skulle komme i tanker om det, som Christian VIII siges at have sagt: Fattige er vi blevet, små er vi blevet, skal vi nu også være dumme, kan vi lige så godt opføre os med at være en stat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til den anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til undervisningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om omkostningsdæmpende ydelse [af Ømann m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 177) findes i tillæg A. sp. 3029, fremsættelsen i tidenden sp. 6860).

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Sammen med denne sag foretages den sidste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om bunden opsparing [af Ømann m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 178) findes i tillæg A. sp. 3031, fremsættelsen i tidenden sp. 6860).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Arbejdsministeren (Johan Philipsen):

Jeg skal udtale mig om lovforslaget om ophævelse af lov om omkostningsdæmpende ydelse, og så går jeg i øvrigt ud fra, at fi-